

end i Fjor. Intet skulde være mig kærere, end om det maatte vise sig, at vi tage fejl. Men jeg tror tillige, at naar det staar saaledes for os, vilde det være ganske urigtigt ikke at sige det. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) syntes i Grunden at have den samme Opfattelse, men, tilføiede han, det er ikke værd at tale derom, saa bliver det bare meget værre. Jeg tror, at dette er en daarlig Politikk. Jeg tror, at der i Politikk i Længden kun er et, der holder, og det er at sige Tingene, som den er. Det er det første Vilkaar for, at det, der er forkert, kan blive rettet, at det, der mangler, kan blive udfyldt. — Hvis det var saa, at Reformpartiet var Flertal her i Folketinget, og hvis det desuden havde Flertal i Landstinget, og hvis det endelig sad inde med Regeringen, da er det klart, at det alene vilde bero paa Partiet selv, hvad der skulde udrettes, hvor meget og hvorledes. Og det vilde bero paa Partiets egen Kløgt og Sammenhold, hvorvidt det var i Stand til at bevare sit Flertal og sin Magt. Men nu er jo Forholdet det, at Reformpartiet end ikke er Flertal her i Tinget, og at saavel Landstingets store Flertal som ogsaa Regeringen tilhører et helt andet Parti. Ved enhver som helst Sag bliver Spørgsmaalet ikke blot om Reformpartiets Holdning, men ogsaa om de andre Partiers Holdning, alle rede her i Folketinget, end mere i Landsting og Regering.

Lad mig først nævne det socialdemokratiske Parti, paa hvis Vegne det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Klausen) talte. Jeg tør utvivlsomt gaa ud fra, at dette Parti i Hovedsagen vil indtage den samme Holdning, i Aar som i Fjor. Jeg tager næppe fejl, naar jeg tror, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller i meget høj Grad vilde foretrække, at der her i Tinget sad et socialdemokratisk Flertal. Men da dette ikke er Tilfældet, tør jeg antage, at de ville finde det formaalstjenligt at handle ud fra den almenmenneskelige Betragtning, at man af forskellige Under vælger det mindste. Og det mindste Under maa sikkert være at støtte det Parti, der hverken aabenlyst, ej heller ad Fortielsen Snigvej vil taale en Indskrænkning i Folkets forfatningsmæssige Ret, et Parti, der fuldt ud anerkender ethvert

andet Partis lige Ret til paa Lovens Grund at kæmpe for sine Anskuelser, et Parti, som visse heller ikke mangler Blik og Forstaelse for det berettigede i Arbejdernes Krav, som han og hans Meningsfæller have sat sig til Opgave at værne om. — Hvad dernæst angaar det Parti, det saakaldte moderate, for hvilket det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) er Ordfører, da blev der i Fjor, saaledes som allerede fremhævet af det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen), fra denne Side tilsagt os Støtte under vort Arbejde. Det ærede Medlem for Møen afgav endvidere i Aar en Erklæring, der, saa vidt jeg var i Stand til at opfatte den, gik ud paa, at han ogsaa i Aar vil yde Reformpartiet sin Støtte, medmindre han skulde finde Anledning til at lade være med at støtte det. Dette forekommer mig at være en i alle Maader tilfredsstillende og udtømmende Erklæring. Jeg tør antage, at det næppe vil blive mange Tilfælde, paa hvilke den ikke vil komme til at passe. Men da vi saaledes have i alt Fald delvis Udset til ogsaa i Aar at faa Fordele af det ærede Medlems Støtte, vil jeg tillade mig — idet jeg udtaler min Tak herfor — hertil at føje Ønsket om, at hans Bestræbelser i denne Retning da ogsaa i Aar maa være ledsagede af det samme Held som i Fjor. Det ærede Medlem vil erindre, at i Fællesudvalget i Foraaret blev der af hans nærmeste Meningsfæller til Støtte for Reformpartiet stillet et Forslag, som nær havde medført Finanslovens Sprængning. Man har fra det ærede Medlems Partis Side meget energisk fralagt sig, at noget saadant skulde have været Hensigten, og over for en saa bestemt Erklæring kunde det ikke falde mig ind at drage dens Oprigtighed i Tvivl. Jeg kan da kun sige, at der her foreligger et sjældent smukt Eksempel paa, at Sykten undertiden kan være bedre end Forstanden, og jeg vil ret meget haabe, at det ærede Medlems Bestræbelser for at støtte os ogsaa i den kommende Samling maa være ledsagede af ikke ringere Held. Men jeg turde maasse tilføje, at jeg ganske vist kunde tænke mig en Ledelse af et Parti, som ved at overlade noget mindre til Heldet, vilde være i Stand til at indgøde noget mere Tillid. Det ærede Medlems Gruppe tæller saa mange gode Kræfter, saa mange